

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócnj
Napoj mócnj
Lubosć ma;
Bóh pak swěrnj
Přez spař měrnj
Čerstwosć da.

Njeh ty spěwał,
Swěrnje džěłaš
Wšědne dny;
Džěń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpoćń ty.

Z njebjes mana
Njeh ěi khmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew ěe!

F.

Sserbske njeđželske łopjeno.

Wudawa šo kóždy šobotu w Šsmolerjez knihicziščežěni w Budyschinje a je tam ja šchwórtlětnu pschedplatu 40 np. dostacž.

3. njeđžela po tšjoch kralach.

Mat. 5, 6.

Hdyž chyzšce našch Anjes a Šbóžnik šam być, dha džěšce wón do czišchiny horow a wot tam wróći šo šašo ě cžłowjetam móžnišchi a bohatschi na dobrych myšlach a na trošchtowazyh šłowach. A wscho tajke duchowne bohatstwo a žohnowanje wón potom, jako bě šašo mjes cžłowjetami, wudželowasche. Tak bě tón Anjes šašo se šwójimi wucžobnikami na horu šchol, drusy pschitkhadžachu a bóršy bě wulka cžrjóda ludži šhromadžena, kiž šebi žadachu, Jesuša widžecž a šlyšecž. Psched nimi tón Anjes tež njemjelcžesche. Wutrobny jeho pošlucharjow běchu jow horlach nutrišche hacž delkach, hdžez dyrbjachu wojowacž se starosčžemi žiwjenja. Duž šmėđžesche tež tón Anjes wocžakacž, šo budža jeho šłowo pschijecž, hdyž wón jim tež wo druhich wězach přėdowasche hacž wo tych, kiž wschėdne žiwjenje nastupaja. A wón wotewri šwój rőt a pschpowjedasche te krašne šłowa, kotrež šu nam šdžeržane po ščženju šwójateho Mateja 5—7. Dženša nětko rospominajmy šebi te šłowa:

„Šbóžni šu cži, kiž šu hlódnj a lacžni po prawdosčži, pschetož woni budža našhčženi.“

Kóždy hnydom pytnje, šo tón Anjes Jesuš tudy na žyle hinasche waschnje rėcži, hacž to cžłowjetojo hewał cžinjachu. Praschejmy šo jeno, koho dha šwět hewał šbóžneho mjenuje? Teho tola, kiž je dozpil, šchtož přjedy njeho hišcžce ničtő njebė dokonjał; teho, kiž je we wójnje wulke dohycža cžinił a ma nětko psched ludžimi wulku

šhwalbu a cžescž; teho, kiž ma wscheho došcž, pienjes a šwonkneho šamoženja a šebi žiwjenje porješšicž móže na wscho móžne waschnje; teho, kiž je bohaty a štrowny, tak šo móže tež do daloka jecž a šejnacž žuse kraje a ludy; teho, kiž trjeba šebi jeno něšcto požadacž a jeho požadanje šo jemu dopjelnja — teho mjenuje šwět šbóžneho. Pschi tym šwět tak roššudža: Šbóžny dyrbi tola kóždy być, kiž je někajke šbože šebi dohł, kiž šmė někajke šbože wuziwacž, kiž je namakał, šchtož bėšche jeho wutroba šebi najšbole žadala. Temu napschecžiwu pak mjenuje Šhryštuš šbóžneho teho, kiž je hišcžce we wschėm žadanju žiwny. Šamni, kiž šu dozpili, šchtož jich wutroba šebi požada, budža bóršy našhčženi a budža šo bóršy psches měru našhčženi cžucž. Šchtož pak ma wotthknjeny kónž šwójeho žadanja hišcžce psched šobu, tón dyrbi hišcžce ščžerpliwje cžakacž, tón dyrbi hišcžce hlódnj być a tradacž, ale wón šmė tola tež hišcžce šo bėđžicž a šo nadžecž a žadacž. Duž šbóžny tón, kiž hišcžce jene žadanje ma, šbóžny tež tón, kiž je hlódnj a lacžny po prawdosčži. Dyrbi wón tež hišcžce te cžwile pschecžerpicž, kotrymž je hlódnj a lacžny pschewo podčžijnjeny, tak budže wón pak woschewjeny, hdyž je wón došchol ě temu žórlu, hdžez jeho dušcha šo pošhlynicž a woschewicž móže, a hdyž budže wón šedžecž ša tym blidom, hdžez wón žiwnosčž, móž a šbože namaka ša šwójeho ducha!

Radobny duch je pschewo pošny žadanja! Wón wojuje a honi ša tym, šo njeby jeno mudry, ale šo by dobry cžłowjet był a je hlódnj a lacžny po tej prawdosčži, kotraž psched Bohom placži. Wón chze wschitko prawje cžinicž a

psched cłowjefami a psched Bohom swoje pschibłuschnosće dopjelnicz. A druhdy so tež stanje, so cłowjefo jeho cżynjenje a žiwjenje sa prawe pónajja, ale móže dha to tež cżynicz swjaty a prawy Bóh? Wschitzy so tola wotstupili a njeje žadny, kiž by dobre cžinił, tež niž jedyn, a tola wostawa w cłowstkej wutrobje horze žadanje po Božim, sčtož je dobre a prawe, cžiste a swjate. Duž pschihadža nětko Khrystuś a praji nam, twoje žadanje dyrbi spofojene bycz: Sbožni so cži, kiž so hlódní a lacžni po prawdosći, pschetož woni budža nařncženi! Bóh tón bohaty a šmilny chze jich nařncžicz. Tajke žadanje po prawdosći mějesche tamny pokutny žlonit. Wón wě, so je hrěschnił psched Bohom a so tónž wořmje, je-li so Boža hnada jeho nje-džerži. Duž wobroczi so wón na Božu hnadu a wona so po nim horje bjerje, a žlonit, kiž bē hrěschnił pschischol, dže sa praweh dele do swojeho domu. Kaž rucze po tajkim hrěschnił w pokucze a wěrje Božu hnadu pyta a wořmje, so jemu ta šama tež Jesom Khrysta dla dostanje. Sčtož njeprawemu cłowjefej pobrachuje, to jemu Boža lubosć dawa, tu prawdosć, kotruž je Khrystuś nam warbował se swojej šmjerczu na šchižu. A hdyž cłowjef tajku hnadu a prawdosć we wěrje wořmje, cžuje wón so nařncženy, spofojeny, wobšboženy. Jene cžucze jemu wutrobu hnuje, to jene cžucze: Ja šam se swojej mozu ničžo njeišym a ničžo njesamóžu, ale ja mam Božu hnadu a Božu lubosć a Boža lubosć je wschitko. A duž je nětko ta krej a prawdosć Khrystuśa moja drašta pschistojna; i tej psched Bohom ja wobštač chzu, hdyž do njebjia nuts počahnu. Šamjen.

Próřtwa.

Twój Duch, o Šnježe, wodž
Mje pschezo w prawej cžerje,
Wšcho dobre do mnje plodž,
Mje domjedž k žiwkej wěrje;
Mjech wón mje roškwěczi
A mjedže k Šesufkej,
Bucz k duchow šbožnosći
Dže žadny drugi njej.

Sčtož Tebi hrořnosć je,
Mjech w Ducha mozy hidžu,
So plody prawdosće
Kosć we žiwjenju widžu;
Niž jeno pošluchač,
Ně, cžinjer šłowa bycz,
To duchowny je twar,
Kiž dyrbi k šbožu tycz.

Duž, Šnježe, pošhlit mje,
Tež cžinicz, sčtož ja šlyšchu,
A spožcz, so we wěrje
Šso i twařnej draštu psychu;
Twój Duch njech hnadnje da
Mi prawe pónacze,
Dha šměju psches Khrysta
Tam trónu šbožnosće!

K. A. Fiedler.

Ja šym, njebojcz so!

Sana 6, 20.

Sčto so my wschitko njebojimy! Štajna bojoscž je našche tudyhbyczje. Bojoscž, so jo šhubimy, hórčzi nam cžafne šbože, a bojoscž psched šmjerczu žyke žiwjenje. Sčto dyrbi naš wot tuteje bojoscže wumóž? Cłowjefo a jich filosofija? Wumjelstwo, wědomosć, dželo abo šařlužba? Williony so i tym spytale, ale wschitzy šhonichu: to njedobaha; tuto šcherjenisko je njesažohnujomne, jeno wjetsche, šatraschnišche tu wono šteji, a bojoscž nam wutrobu roštocžuje.

Šyrie eleison! Šhryšczje, šmil so! Ty šam móžesch po žołmach šhodžicz a wichoram rošafowacz. Šjekn tež k nam: „Njebojcz so!“ Worojo je tak wulke, wichor tak šylny, našcha lóžiczka tak mała a wutrobje tak štyřtko! Šhryšczje, šmil so! Štuř do našcheje lóžje, dha so wichor lehnje, a my junu pschi pobryohach wěcznosćje šastanjemy, i tobu radořtnje wustupiwšchi do šbožneje domowiny!

F.

Polnosć šboža je šam Šesuf.

San. 10, 11.

Žiwjenje a dosć chze Šesuf daricz wscheho;
Š njebjek do šwěta je Šbožnik pschischol k temu,
Šo by wumóženje dobył cłowstwu wschemu. —
Duž budž našche wukhowanje miłosć jeho.

Š hubjenštwu a se žalosće šwěta šleho
Ššwěrnny k pokoju naš mjedže njebjektemu,
Šdyž so i žylej duchu doměrimy jemu;
Polnosć trořcha pošlicza so šrudnym i njeho.

Dobry paštyč — to je mjeno najštrařnišche,
Kotrež psychi pschezo jeho próžowanie;
Špróžnych woššewjecz chze jeho lubosć Boža

A jim šbožny lubje ššiczecz dostatk šboža,
— Paštyřske to sa njeho je špodobanje,
Wozzy joh' šmy wopravdže najšbožnišche. —

U.

W Božej šlužbje.

Něhdže bēšche so ras towarštwu dželaczerjom šeschlo a pschipošluchasche rěcznikaj, wo wliwje rěczazemu, kotryž kóždy wot naš njewólnje na swojeho bližicheho wuškutkuje. We šwojim šahorjenju rěcznik ššoncžnje rjekny: „Kóždy cłowjef móže na druhého škutkowacz, šamo tole džěczó tudy.“

Pschi tym wón na mału holczku pošasa, kotraž na šlinje šwojeho brodateho nana šedžesche.

„To je ras wěrnó!“ tón wuwoła.

Šako bēšche rěcznik ššoncžil, špomnjeny dželaczer k njemu pschistupiwšchi rjekny: „Mjedžiwajczje, so Waš pschetorzech; ale ja dyrbjach něšcho prajicz. Běch prjedny wopilz, tola nočnych šam do korečmy šhodžicz a bjerjecz po šwucženym waschnju šwoje wbohe, po maczeri wošhrocžene džěczó šobu. Šedyn mjeczor, jako so korečmje bližach, wono tu haru w nej šařlyšchawšchi džesche:

„Njeńdž wšchał nuts, nano!“

„Džerž hubu!“

„Budž prošeny, nano, njeńdž nuts!“

„Šměrom se šwojim njerosomom!“

Duž šapny mi šyřsa na lizo. Ša njesamóžach ani korečeje dale hicz, lubny šnježe! Šso wobrocziwšchi džěch domoj; haj, Bóh

budź khamorny, ja nješym ženje wjazy do forczmy pschischol. Něktole, mój knježe, šym spokojny człowjek, a tole dźečo je mi k temu dopomhało. Duž njemóžach šo pschihłowowanja šdzeržec, jako Wj prajescheže: kóždy móže na drugeho štkowac, w dobrym kaž w šym. Wěro je a woštanje: kóždy móže něšto činić.”

Njesapomń to, luby čitarjo, kóždy móže něšto činić, šo by šwojemu bližšemu škužil a dale pomhał. Duž dži a čiu, šchoť w twójich mozach šteji!

F.

Šhubjene wopišmo.

(Pofracžowanje.)

W bydlanskej stwi wulki dubowy khamor štejesche. Tu šo papjery wot jeho nana šem derje khowachu. Šón wottamknywšchi, wuczeže kašćički, šebra š nich pišma a je pomału a wobhladnawje čitajesche. Tola tał wjele hač tež pytašche, wot wopišma žaneho šlěda njenamala. Duž čičha čezka tyšćnosć do jeho wutrobny šaczeže. Derje wjedžesche, šcho na njeho čašasche, hdyž papjeru njenadeńdže. Pjecz tyšaz toleť š danju, psches tšezeczi lět šastatu, dyrbjesche potom šušodej wróčzo placzic. Šdže dyrbjesche tał wjele pjenjes jow wsac, šo by nješmilneho muža špokojil? Psches dolhe wójny, kotrež Napoleon pał tu pał tam wjedžesche, běchu ležomnosće po placzicnije hlubošo špadnyle. Kruža dyrbjesche šo doma a dwora, pola a štotu woštajic, hdyž dyrbjesche tu šumu wobštarac, a bě potom še žonu a dźečimi šnadž šhudy muž, šnadž proščeť. Teke myšle jeho wutrobu čwilowachu, hdyž štarošćow pošny psched khamorom šedžesche. Šeho šwěrna mandželšta Šhryština šastupi. Wona hnydom widžesche, šo jejneho muža něšto rudži a šo ša pschicžinu jeho tyšćnosće praschesche. Wón jej powjedasche, šcho je runje wot Durinka šhšchal, a šo je podarmo ša wopišmom šlědžil. Žona jemu pomhajesche hišćeže junkróc šwo pschepytac. Tola ničšo njenadeńdžeschtaj, šhiba w štarej wotliczeškej knižy naspomnjene: „Pjecz tyšaz toleť wot Kašćpra Durinka požčič“ a tole naspomnjenje bě š tingu pschemasnjene.

„Tu šteji“, praji žona, „pjenjesy šu šaplacžene, a teho dla je naspomnjenje pschepšmuschlnjene.“

„To namaj ničšo njepomha“, muž wotmolwi, „šmuha psched šudom tał wjele kaž ničšo njepłaczi, dokelž dže móžachmoj ju tež šamaj ščinić.“

„To drje wěm“, Šhryština mēnjesche; „tola pjenjesy šu šaplacžene, duž dyrbi šo tež š wěšćošču wopišmo namafac. Twój nan bě porjadny muž, a je jo wěšće šwěru khował. Dyrbimoj ša nim hišćeže pilnišcho a wobhladnawišcho pytac, potom hižo jo namafamoj.“

Mandželštaj hišćeže raš dubowy khamor wot delka hač do horje pschehladašchtaj. Kóždy kašćički, kóžda malicška papjerka šo wobhlada. Šo khamorje ščinje a blidowe kašćče na rjad pschidžechu. Wšcho šo hač do pošlednjeho kucžika še wschej šedžbliwošču pschepyta. Tola pytane a horzo žadane wopišmo šo nihdže njenamala.

Kruža šo ščoncžnje na puč nastaji, šo by šušodej šjewil, šo ničšo namafal njeje, a jeho prošyl, šo by ščerpnošč do šaplacženja dolžnych pjenjes mēt. Durink šo wjele šmējtotašche, hdyž witanu powjesč šaššcha. Na proštwu woboheho Kruže dale ničšo njewotmolwi hač: „Wšcho dalšche šo namala.“ A namala šo tež tał, kaž bě šo wobi wobžaromny Kruža bojal. Ščoržba dla pjecz tyšaz toleť a dla danje, psches tšezeczi lět šastateje, šo šudništwu pschepoda, a jako dopokasmo bě dolžny list pschipołoženy, kotryž bě šary Kruža w šwojim čašu šamorucžnje wustajil. Ššyn nanowe pišmo šaprēc njemóžesche. Šemu tež to do myšlow njepšchidže, wschako dže wjedžesche, šo je šebi nan wopravdže pjenjesy požčič. Někto dyrbjesche wopišmo wo wróčenju pjenjes pschijnjesč, tola

to jemu móžno njebe. Ššud teho dla wušudži, kaž bě šo bojal, šo dyrbi kapital a dań wróčzo placzic. Šdnyž šo šaplacženje hač do poštanjeneho dnja štalo njebe, dyrbjesche šo šublo še wschēm, šchoť běšche na nim a w nim, psches šudništwu na pschepadžowanje pschedawac. Kružu wušud wscheho porašy, bě psches njón še šwojej šwójbu do šhudošy a hubjenštwu štorčženy. Wón pytašche šebi tu a tam dolžny pjenjes požčič, kotryž čyššche š wutrajnej pilnosću a na wscho móžne waschne lutujo pomału wotplaczic. Tola wscha jeho prošza, kotryž šebi w tym nastupanju činjesche, bě podarmo. Ničto jemu tał wulku šumu na jeho šublo požčič nochžesche, dokelž bě wójniški čaš, kotryž móžesche hišćeže, Wóh wē, kał dolho trac, placzicni ležomnosćow wo wjazy hač pošojzu pošnižil. Šo wschelakich čezšich bjes wušpěcha činjenych pučach dyrbjesche šo Kruža ščoncžnje do šwojeho šrudneho dóna podac. Wójany džen šo pschibliži. Šublo šo pscheda a Durinkej, kotryž bě najwjazy na nje šadžil, pschipadnu. Šeno wokoło dwaj tyšaz toleť bě wscho, šchoť Kruži po šaplacženju dolha a šastateje danje šbytkne wošta.

Š hlubokej hórkej bolosću Kruža rjany dwór, herbštwu šwojich wótzow wopuščeži. W domowinškej wjeszy šebi runje prošnu štejazu mału šhēžku š polom, š njej šušchazym, šupi. Šena kruwa, někotre šwinje, wozzy, dale něšto šur, bě wschón šót, kotryž jeho nowe wobšedženštwu wožiwjesche. Kruža hišćeže dolho žadyn proščeť njebe, tola bě šhudy muž, kotryž dyrbjesche šo w poče šwojeho woblicza bóle hač hewal drēc a dželac, hdyž čyššche šo še šwojej šwójbu na šprawne waschne šeziwic.

Durink někto w dwěmaj dworomaj po šwojej myšli a žadanju šošpodarjesche. Bē někto dozpil, ša čimž běchu jeho wotmyšljenja tał dolho šake. Š horda šo šmējtotašche, hdyž šwojeho něhdušcheho šušoda našdala wuhlada. Šewal jemu po móžnosći š pučza šhwatašche. Šdasche šo, šo jeho bliškosč šnješč njemóže.

Tał bě šo našyma lēta 1806 pschibližila. Šranžowšoj bēchu poša Šeny a Šuerštda pruste wójšto pobili. Na Šhüringšku tehdy wschē štrachoty a hrošnosće wójny pschidžechu. Naš čyrjoda njepšcheczelškich jēšnych do wšy, hdyž Kruža bydlesche, pschijēcha a š njeje rubjesche, šchoť šo hodžesche. Šót š hródže wuhnowšchi přječ čērjachu. Šchoť dobrowólne njeda, teho š pušami š temu nušowachu. Šodarmo mužoj prošchachu a šwarjachu, podarmo žony plachachu a žaloščachu. Wójazy šo š temu šmējachu a wscho šebrachu, šchoť šo jim špodobasche. Tež w Durinkej šublomaj bēchu wójazy wscho pošranuli, šchoť bě jim na woczi pschischlo. Tola dokelž žanych pjenjes namafali nješbu, kotrež mējesche Durink derje ššowane, móžesche šo šon hišćeže nad nješbožom trošćowac. Še šradžnym hnēmom wón psched durjemi šwojeho domu pschihladowasche, kał wójazy žyly šót š hródžow wuwjedžechu. Š dobom jemu čertowa myšl pschipadnu. Škala šhēžka, wot Kruže někto wobhdlena, š boła wšy w dólčku ššowana ležesche. Njepšcheczeljo ju tež teho dla pyšli njebēchu. Durinka mjeršasche, šo dyrbjesche runje Kruža wot rubježnikow pschepuščženy byč. Šdy by šwój šót a šwoju nadobu šhubil, šmēdžesche šo nadžec, šo potom ščoncžnje wješ wopuščeži. Bēšche wschaf hrošna, njekničžomna pscherada, na kotryž šebi myšlesche. Tola na to dale njedžiwasche, jeno šo šwój wotpošlad dozpi! Š šrótkka šo roššudžiwšchi šupi Durink š nawjednišej jēšnych, šotšič š wójštu němšeho rheinšeho šwajška, š Šranžowšami šjednocženeho, šušchachu. Někotre šłowa a pošasanja š ruku š roššajšnjenju došahachu. Někotre wšomiki pošdžišcho hižom někotš wójazy na hač dotal šabhtu šhēžku jēchachu, a Durink ša nimi, šo čertowšy šmēwajo, šhladowasche.

Ššdni bēchu bóršy še šhēžy dojēchali, ššocžichu še šwojich šoni a š mjeczom šejhrawajo šo do dwórczka a šhēžki dachu. „Šej, šuro! wocžin kašćče a ščinje! Šimamy šhwile, dolho čašac.“

Kruža dživjej čyrjódže bjes bošosče napschecžo šupi a prošcho

praji: „Džicze, lubi krajenjo, džicze! Šym khudy muž a nimam žanych pjenjes. Mój skót, moje jenicze a poslednje wobšedženstwo, mi tola njebudžecze chycz wšacz. Budžecze šmilni napscheczo khudej šwójbje, kotraž hižom tał došč pod nješbožom czerpi!“

„Šlupe žwantorjenje! Šnajemy hižom tajke blady“ — jedyn f wojakow wolašče. — Šcho to naš stara, hač šy bohaty abo khudy. Wocziš kichinje a faščeže! Won je šwětlymi tolerjemi, abo twój khribjet budže mój tešak woptacz.“ Hižom džiwu jěšduy šwoju brón czechnejšče. Kruži jenož hiščeže tał wjele cžaša wosta, šo do domu twochny a durje rucze šesamka. Tola to žadoscziwu cžrijódu jenož khwilu wotdžerža a ju cžim bóle rošnjembri. Š mjecžemi durje rošrubawšchi a je f nohomaj rošbiwšchi šo wojazy do domu walichu, šo bychu šo šhowaných pjenjes smozowali. Žalosčenje woheje žony a wrěščenje džeczi na wojakow žaneho šaczisčezja nješcžini. Kruža chycze jim wobaracz, tał wjele hač mžesče. Š semi jeho podtorhnywšchi na nim f nohami teptachu. Mjecze šo nad jeho hłowu blyškotachu, jedyn wojak jeho f mjecžowym khribjetom f wotmachom do hłowu prašny, psches cžož wbohi na khwilu myšle šubi. Žona wóšje šakšikny, padže psched wojakami na kolena a ruzy lamajo wo šmilnoscz prošesče: „Wšmicze wšcho, šchož wobšedžimy“, wona žaloscžesče, „jeno wostajcze mojemu mužej žiwjenje!“

(Pšichodnje ščncjenje.)

Štawisna Khrystufoweho cžerpjenja.

8.

(Wotracžowanje.)

13. Žako widžichu to cži, kotšiz bėchu
Wokolo njeho, šcho bycz tole šechze,
Džachu: Dyrbimy, Šnježe, do nich nėtko
Š mjecžom my rubacz! —
14. A hlaj! jedyn f nich, kotšiz f Šnješom bėchu,
Šchiman Šėtr, f mjecžom bėšče wobronjeny,
A mjecž šczahnywšchi šwoju ruku pschestrje
Pšechcžimo cžrijódu.
15. A džė wšchšcheho rubnu mėšchnikowoh'
Wotrocžka, šo jom' prawe wucho wotcža,
Malchuf rėkašče tónle wotrocžk, kotryž
Trječeny bėšče.
16. Šesuf džesche pał: Šeno posastańcze! —
A wón dótknywšchi šo joh' wucha jeho
Šnydom šahoji. A nėtk f Šėtrej džesche:
Mjecža šo wostaj!
17. Džka do nóžujow jón! Pšchetož šchtóž mjecž wosmje,
Tón psches mjecž kónz wšacz dyrbi. — Šak? tón khelich
Pšicz ja njedyrbjal, kotryž mój je mily
Wócžez mi škiczil?!
18. Abo mėnišch ty, šo ja njemohl prošycž
Šwojeho Wótza, šo by pšłal wjazy
Džyli dwanacze legionow jandžel,
Š šlužbje mi špěšchnych?
19. Ale šak pišmo šo by dopjelniło?
Štacz šo tał dyrbi! — Ša pał šyla wšawšchi
Š wšchšchim hejtmanom, a cži šlužobnižy židow
Šwjafachu Šnješa.

20. W šamej tej šchtundže džesche wotmolwjejo
Š wšchšchim mėšchnikam wón a f hejtmanami
Šempla f šaršchim tam a jich žylej cžrijódu,
Šiz šo bė šeschla:

21. Wušchli jimacz šcze mje, šak był bych mordac,
Š mjecžemi na mnje wy a se žerdžemi;
Wšchak šym wšchėdnje ja pola waš we templu
Šydał a wucžil.

22. Šufi nješcže tam na mnje šakožiwšchi
Šimali wy mje; ale to je šchtunda
Wšacha; cžėmnoscz to je mój najhórscha,
Šotraž je pšchischla;

23. Ale wšchitko to je šo štało, šo by
Pšišmo profetow było dopjelnjene. —
Šchdu cžeknychu jeho wopuschcžiwšchi
Wšchitzu joh' pššli.

24. Młodženž tež jedyn, nahim na žiwocze
Wšodžety f rubom, ša nim mužnje džesche. —
A cži młodženžy, kotšiz pšdla bėchu,
Pšchijachu jeho.

25. Puschcžiwšchi pał wón šwoje wobleczenie
Wojanų cžekny na to wot nich nahi.
— Šak šo dopjelni, šo bu wopuschcženy
Wot wšchitkich Šesuf. —
(Pšichodnje dale.)

Wšchelake f bliska a f daloka.

Š Barta. Šandženu wutoru 21. wulkeho róžka šwjecžesche našch cžesčedostojny lubowany f. šarac Matek šwój 25 lėtny šastojńški jubilej. Pšched 25 lėtami bėšče jako kaplan a šerbški duchowny w Šamjeńzu duchownu šwjecžišnu dostal. Š lėta je tam w žohnowanju štknowal; na to bu ša šararja do Wudyšchinka powołany a w lėcže 1890 šo do Barta pšchėhdli. Na jubilejnym dnju dopódnja w 11 hodž. žyrkwine pšchedštejiczerstwo a š. wuczerjo f. jubilaraj šwoje šbožopšchecža wuprajichu a šwoju luboscz f njemu psches pšchepodacze rjaných darow šjewichu. Šsobustawy hłowneje šerbšteje pščadšteje konferenžy bėchu šo we wjetšchj licžbje f wutrobnemu šbožopšchecžu šeschli a rjana šwjatocžnoscz w šarškim domje bė šwėdčenje wo tym, šak wšoko šebi jubilara jako šastojńškeho bratra waža a cžesčza. Wóh špožcz f. jubilaraj hiščeže dołhe lėta žohnowane štknowanje!

— Šandženu njedželu šwjecžeschtaj šěžkat Šurij Rowal we Wšyšokaj a jeho mandželška Šarja rodž. Šlimandez w žadnej cžerstwosczji a cžilosczi šwój šloty kwap. Wšonaj bėšchtaj wobdataj wot rjaneho wėnza šwojich džeczi a džeczidžeczi. Šopolniju w 2 hodž. bėšče šwjatocžnoscz w Wóžim domje. Šnješ šarac Šólcž wuloži, šak je Wóh lubuju mandželšteju šchitowal a žohnowal a pšchėšesche jimaj cžichi wjecžor žiwjenja. W mjenje pššidenty wšchnoscz w Šiegnizu pšchepoda jimaj pšchšwolenty hnadny pjenježny dar wot 50 hr. a w mjenje wóžady špėwarške.

— W nožy wot njedžele f pšndželi je šo wulki džěl šabriti Šbolšoweje hėty wotpalil. Še wšchėch kónzow bėchu wohnjowe wobory pšchijėle a ma šo jich pšozowanju džakowacz, šo hiščeže wjetšche nješbože nastalo nješje. Šara šrudne je, šo budže šo nėtko w šymje džěl džėlacžerjom f džėla puschcžicz dyrbjecz.

— Šwjekelaze je lėtka pšchi pšchijimanskim pšuhowanju na Wudyški šeminar, šo šu šo cži Š Šerbjo, kotšiz bėchu šo šamolwili, tež pšchijeli.